

Departementet

J.nr. M 3034-0055

Den 17. maj 2005

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nummer 1 vedrørende L 138 - forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Godkendelse af affaldsgrundlag ved nye affaldsforbrændingsanlæg og udvidelser af eksisterende affaldsforbrændingsanlæg) stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg den 28. april 2005.

Spørgsmål nr. 1:

Ministeren bedes kommentere brevet fra Reno-Sam til Miljøstyrelsen af 26. april 2005, jf. L 138 - bilag 3.

Svar:

Jeg er enig med Reno-Sam i, at det fortsat bør være kommunalbestyrelsens ansvar at etablere kapacitet til forbrænding, og kan kun være tilfreds med til slutningen til, at miljøministeren bemyndiges til at godkende affaldsgrundlaget for at sikre, at der ikke etableres overkapacitet.

Som jeg tidligere, både i forbindelse med fremsættelsen og 1. behandlingen af dette forslag har understreget, så vil dette forslag ikke ændre ved den hidtidige praksis. Derimod er det netop hensigten at videreføre praksis, indtil Folketinget i forlængelse af redegørelsen om den fremtidige organisering af affaldsområdet har besluttet sig til, hvordan vi fremover skal regulere affaldsforbrændingen. Det betyder, at der, helt som hidtil, vil blive taget udgangspunkt i kommunernes forventede affaldsmængder til forbrænding og deres redegørelse for eksisterende kapacitetsforhold, ganske som Reno-Sam beder om i brevet.

Reno-Sam skriver, at den nye hjemmel kan føre til, at miljøministeren i en sag begrænser kommunernes mulighed for at etablere kapacitet. I tilfælde heraf, ønsker Reno-Sam, at ministeren anviser en bedre måde at dække kapacitetsbehovet på. Det ønskes, at det fremgår af hjemlen, at der skal indhentes en udtalelse fra Energistyrelsen, der sikrer, at energieffektiviteten og samfundsøkonomien er bedre i det alternative forslag.

Jeg er enig i, at det kan forekomme, at kommunens ønske om ny kapacitet ikke fuldt ud imødekommes. Det har været tilfældet i en lang række tilfælde i disse sager igennem de sidste 10-15 år. Det er netop baggrunden for forslaget, at det ikke altid er muligt for den enkelte kommune at have overblikket over, hvordan kapaciteten bedst matcher affaldsmængderne fra et større område. I disse sager har det været fast praksis, at Miljøstyrelsen redegjorde konkret for, hvilke andre anlæg, der forventedes at håndtere affaldsmængderne. Også her er det hensigten at videreføre den hidtidige praksis.

Derimod mener jeg ikke, at det vil være hensigtsmæssigt igen at inddrage Energistyrelsen i proceduren om godkendelse af affaldsforbrændingsanlæg som koordinerende myndighed. Anledningen til, at vi nu behandler dette forslag er jo netop, at der efter Rigsrevisionens kritik har været ønske om at Energistyrelsen trak sig ud af sagerne.